

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

DEDICATIO.

illarum Omnium, quas, Deo juvante, veluti Mortuas excitavi, *Parens*, nondum forsan GOTHICA dicta, nondum in Dialectos partita, sed *una, pura, simplex*, ad antiquissimam ASIATICAM illam proxime accedebat, quam Japeti natu maximus GOMERUS, ab Eoque oriundi Filii & Nepotes locuti sunt; qui, confusis Linguis, a *Babele* Septentrionem versus contendentes, in Asia finibus confederunt. Illinc ODINUS, nescio quoto cognationis gradu a *Gomero* ortus, cum Suis profectus in *Orbe Arctoo* Regna *Gothica* condidit. Primum in *Saxonia* moratus, Illam, ut Veteres Vestri Scriptores tradunt, inter Filios quosdam Suos distribuit. Deinde in JUTIAM profectus, quam REIDGOTOLANDIAM, i.e. *Equitum Strenuorum Terram* appellabant, Illam, ut dixi, SKIOLDO Filio, Gentis Vestrae Principi, dedit. Postremo *Sueoniam* Borealium Nationum Victor ingressus oblatum ab *Indigenis* accepit Imperium. Quorum Majores jamdudum, ut opinor, ante *Odinum* ex *Asia* quoque Ductu & Auspiciis alicujus Principis profecti, deductis *Gomeridarum Asiaticorum* Coloniis, Primi omnium *Scandiam* occupabant. *Odinus* ille, Majoribus nostris *Vodenus*, praclare apud *Sueones* omnia administrans, ulterius versus Oceanum in *Norvegiam* pertendit, cui *Semingum* Filium praeposuit. Cujus ex Fratre Nepotes *Skjoldiadae* antiquum *Norvegiae* regnum Jure Sanguinis translatum non ita pridem acceperunt. Alii vero, SERENISSIME PRINCEPS, Augustam Vestram Familiam a SKIOLDO Nepote DANI, *Danicae* Gentis Nominisque Conditoris, qui *Snorronis* seu *Humbli* Regis *Scandiae* filius fuit, SKIOLDINGORUM Nomen sortitam esse volunt. A *Dano* autem Jutae *Dani*, & Jutia *Dania* & *Danemarchia*, nuncupati sunt. Cujus tamen Meridionalis Provinciae Frater ejus ANGUL
Domi-

D E D I C A T I O.

Dominus constitutus, Illi nomen indidit *ANGULIÆ*, a quo *ANGLIA* vocabulum, progrediente tempore, factum est. *Angliæ* illi veteri a meridie proximus *Saxonum* populus erat in tres Provincias divisus. Quarum Illa quæ tunc *Anglis* a meridie confinis erat, nunc *Holsatiæ* Ducatus est. Hi tres fortissimi Populi, *Jutæ*, *Angli* & *Saxones*, primo a *Britannis* acciti, deinde Sua sponte, sedibus relictis, in *Britanniam* navigarunt: cujus omnis, exceptis, quæ montibus asperæ & impeditæ sunt, Occiduis *Cornubiæ* & *Cambriæ* Regionibus, cum immortalis Nominum Suorum gloria, Dominium Sibi acquisiverunt. *JUTÆ* Vestri *Cantium*, *Vectam* insulam, & Provinciæ partem, quæ e regione *Vectæ* jacebat, occupabant. *Essexiam*, *Middlesexiam*, quæ tum Unum Regnum faciebant, & quæ cum *Suthbreia* Australium *Saxonum* ad tempus etiam erant regnum, *Suthsexiam*, Provincias a se nominatas, cum aliis Pagis amplissimis, qui Occidentalium *Saxonum* Imperii pars erant, *SAXONES* fortiti sunt. *ANGLI* cæterarum *Britanniæ* Provinciarum sunt potiti, quas Orientalium *Anglorum*, *Merciorum*, & *Northanhymbrorum* latius patentia Regna complectebantur. Ex his Populis, *Jutarum* & *Anglorum* aut idem fuit, aut non multum diversus Sermo, qui *Danicus*, & *Cimbricus*, & *Scandicus*, & *Gothicus* a scriptoribus appellatur. Ab hoc etsi *Saxonum* Sermo in multis differt, non ita tamen dissimilis Ingenii ab Illo est, quin qui utramvis Linguam recte norit, haud multo studio ac labore ad Alterius notitiam pervenire poterit. *Saxonicæ* Soror est veterum *Francorum* Lingua, quam *Franco-Theotiscam* vocant, ut quæ ab una eademque Parente ortum ducit; nempe ab antiquissima illa Lingua, qua *Gothorum* Vestrorum Posterit in *Mæsia* sibi expugnata, ante mille & ter centum

D E D I C A T I O.

plus minus annos, seu *Teutones* potius in *Germania* degentes, usi sunt.

Hæ, PRINCEPS ILLUSTRISIME, Linguæ sunt, quæ in hoc Duorum Librorum opere, quasi ab Inferis revocatae ad Augustum Patrocinium Tuum confugiunt, CELSITUDINEM TUAM, me oratore, per *Asas* omnes, *Asinias*que, summis rogantes, ut Illas Redivivas quasi tot Pupillas, Cognationis jure, legitimæ Tuæ Tutelæ commissas, Auctoritate Tua defendere digneris: quo nihil Sibi Renatis gratius & jucundius, nihil honorificentius, nihil adversus livorem magis securum Asylum, nihil denique Suæ vetustissimæ & clarissimæ ab *Asis* Origini convenientius esse posse arbitrantur. Quamobrem offerri Se, opusve, cujus beneficio respirant, dedicari Alii, quam Principi; Principique qui a communi Suo Parente *Odino* genus trahit, ea de re pluries Sententiam rogatae, Se nolle semper respondebant. Immo vero immane nefas a me factum putarent, si hoc Suo cum Thesauro, Librorumque Catalogo Suorum, Alii cuiquam Principi ab *Odino* oriundo, quam Tibi Illas devovissem; Cui ut *SKIOLDINGO*, Tribulique Suo, omne Suum Obsequium jure debitum existimant. Quinetiam, PRINCEPS OPTIME, vere mihi videor esse dicturus *Linguas* has antiquas, me obstetricante, in lucem apud *Anglos* tandem emissas, CELSITUDINIS TUÆ Patrocinium jure quodammodo expectare, si non Sibi vindicare propterea posse, quod *SKIOLDINGUS* es Civitate *Anglicana* donatus, qui *Saxonum* & *Danorum* nationes, *STUARTORUM* & *SKIOLDIADARUM* destinatas Imperio Gentes, Augusto & sanctissimo Connubio conjunxisti: quo, ut *Saxonum* & *Danorum* Soboli, Populo *Anglicano*, Te conjunctius nihil; ita nihil charius factum est, aut jam
per

D E D I C A T I O.

per xx annos & eo plus, magis in honore fuit. Præterea *Jutas, Anglos, Saxones*, qui, ut varia elementa, expugnatis *Britannis*, in unum Corpus, unumque demum Imperium coaluerant, *Dani Vestri* pariter expugnantes, Populos istos uno *Anglorum* nomine notos *Dano-Saxonicos*, & SAXONICUM tum fere Communem illorum sermonem etiam *Dano-Saxonicum* fecere. Id maxime factum est a CNUITO Magno *Suenonis Tiugoskeggii* Filio, *Haraldi* Nepote, *Skioldingorum* tunc Gloria; quo Imperatorem fortio-rem, meliorem Regem, aut Legislatorem magis sapien-tem Arctous orbis nullo tempore habuit. Hic fœdere pacto Regnum adeptus, *Anglorum* Imperium amplifica- vit, auxit *Anglicani* nominis Gloriam, Legesque opti- mas, quæ *Saxonice* etiamnum supersunt, tam Ecclesiasti- cam quam Civilem Rempublicam spectantes, condidit; & utramque, ea quidem iustitia, sapientia & modera- tione animi, bello paceque administravit, ut *Angli* illum, dum viveret, non minus, quam Sui colerent, & mortu- um perinde Moerentes deplorarent. Ob bellicam virtu- tem, resque prospere & præclare in bello gestas, *Fortis*; ob nominis & imperii Sui splendorem *Magnus*; ob be- nignitatem, munerumque largitionem, *Dives*; & ob assiduum Dei immortalis cultum, & venerabundum, quem tum in res, tum in personas sacras gerebat, ani- mum, *Pius*, & a Vestris, & a Nostris Scriptoribus erat nuncupatus. His virtutibus ita Majorum nostrorum animos conciliabat, ut ab Illius temporibus, *Danos* non ut *Exteros*, sed ut *Familiares* & propinquos Sibi conjun- ctissimos *Angli* semper naturali quodam amore dilexe- runt, & cum singulari studio & humanitate tractarunt ac amplexi sunt. Porro, aucta est utriusque Populi, ar- ctiorque quam antea facta illa Necessitudo, adventu *Nor-*

D E D I C A T I O.

mannorum; qui *Dani* etiam origine cum essent, *Dano-Saxones* Majores nostros etiam magis *Danos* fecerunt.

Quamobrem, SERENISSIME PRINCEPS, cum antiquæ *Literæ*, Musæque Septentrionis Tuæ sint, & tot cognationis Nominibus Celsitudinem Tuam attingere videntur, ne mirum, nedum offensio Tibi sit, quod e mortuis fuscitatae in Te, tanquam in communem Suum *Phylarchum* oculos conjiciant, Teque Patronum Sibi asciscere velint; cui per tot propinquitatis principia, *Nationis*, *Gentis*, *Linguae*, *Majorum*, Se maxime Tibi conjunctas arbitrantur. Etenim quemadmodum Exules aut Captivi, post longam & continuam absentiam, in Patriam reversi, Diis patriis & Penatibus salutatis, id imprimis curant, ut propinquos, sive nepotes, sive pronepotes, abnepotesve, præsertim qui illustrioris loci & nominis sunt, adeant, a quibus maxime Opem & Præsidium petant: sic in Arctos Suas Sedes, quasi postliminio redeuntes Antiquæ Septentrionis Linguae, ad Te tanquam ad Principem Sibi conjunctissimum supplices veniunt, Opem & Patrocinium Tuum flagitantes, quo munitæ & maxime honestatæ, Augustique Tui Nominis splendore Clariores factæ, majori simul cum Fidentia & Gratia in publicum prodibunt, non tantum Cognatos apud populos, *Anglos* & *Danos*, sed apud *Suecos*, *Belgas*, *Germanos*, *Gallos*, *Italos*, *Hispanos*, omnesque alias Nationes, ubi in moribus, institutis, inscriptionibus, provinciarum, urbium, oppidorum, hominum, rerum nominibus *Gothi*, Gentium domitores, quibus appellationibus cunque noti, Imperii sui vestigia reliquerunt.

Hæc ad Celsitudinem Vestram, AUGUSTE PRINCEPS, Musarum Veterum Arctoarum, quasi totidem *Asniarum*, monitu, præsentis animo dixi. Quæ me etiam

Laudum

D E D I C A T I O.

Laudum Tuarum heic præconem esse volunt: quod tamen ut facerem, etsi ab Illis imperatum, a me impetrare nequeo, quamvis Illarum, quasi tot Syrenum illecebris captus, gravissimos labores exantlavi, non tantum curans, ut ab Orco revocatas literario Orbi spectandas exhiberem; sed omni Ope & Opera etiam nitens, ut cum magnificentissimo Librorum Suorum Apparatu decoratas, vere Doctis colendas ostenderem, qui Libros propter Se, & Linguas propter Libros unice amantes, illarum scientiam nocturno diurnoque studio assequuntur. Verum enimvero, etsi Illarum gratia tot tantaque feci, ea tamen una res est, in qua illis morem gerere non possum, tum quod virtutes in Celsitudine Tua conjunctæ, tanquam Sidus, suo splendore conspicuæ omnium oculos in Se convertant; tum etiam quod ingenii exiguitatis conscius non eum me *Apellem* esse censeam, qui dignus sum, ut Tantum Principem meis verbis depingam, cujus Inclytas Virtutes majorum gentium Historici Nostri Literis non poterunt non prodere; & qui dicendi facultate maxime præcellunt, Oratores, singularem Præstantiam cum meritis Laudibus prædicare. Prudentiam, Constantiam, Reverentiam Sacrorum, assiduum Dei immortalis Cultum in Te laudabunt, & veram Animi Magnitudinem cum summa Humanitate, Clementia, Mansuetudine, Modestia, & Facilitate Morum conjunctam. In Te etiam laudabunt præclaram Vitæ Sanctimoniam, Fidemque conjugalem, in corruptissimo sæculo, omnis labis immunem; nec non Principe Viro maxime dignam Mentem illam stabilem Tuam, nunquam non quietam & tranquillam; quæ nec cupiditate aliqua vinci, nec metu frangi, nec ægritudine exacerbari, nec iracundia accendi,

D E D I C A T I O.

di, nec humano aliquo casu de gradu, ut dicitur, Suo dejici unquam potuit. In Te quoque magnopere celebrabunt divinam illam Animi Moderationem, & Honorum, de quibus nullo tempore contendisti, Contemptum vere Christianum. Qui Principatus nunquam cupidus, Imperia, Magistratus & Gloriam, quæ propter Se plerique admirantur, propter *Remp.* solam expetenda ducis. Ad quam Administrandam, Servandamque pro Modestia Tua rogatus tandem & quasi invitatus accessisti, ad Animam tamen pro Illa profundendam nullo non tempore paratus, quo mortem oppetendo Ei Te profuturum credas. Denique præclarum illud & immortale Facinus, quo Regem Fratrem e confertissimis hostium turmis, ubi laborabat, ereptum Tua Virtute servasti, ad perpetuam Celsitudinis Tuæ Gloriam non poterunt non scriptores Nostri prædicare. Quibus igitur ego has, aliasque plurimas Virtutes Tuas, propter quas Te omnes colunt & mirantur, cum magna sua voluptate, laudeque Tua sempiterna celebrandas relinquo; tum quod illas a me heic amplius dici summa Tua Verecundia & Modestia vetent; tum etiam quod a specie adulationis abesse velim meam ad Te orationem; tum vero quod potius Sacerdotis in precando pro Tua salute, quam Oratoris in Te laudibus ornando, partes mihi agendas putem.

Quamobrem D. O. M. Principum Custodem ac Præfidium, suppliciter & obnixe rogo, ut Te sanum & incolumem servet; ut clarissimi Nominis Tui splendorem augeat; & post beatam & longævam maxime Vitam, cum a mortalibus migraveris, ut ad immortales & divinos animos justorum qui perfecti sunt, & beatissimum Angelorum cœtum, & Novi Fœderis Auctorem

Jesum

DEDICATIO.

Jesum ascendens, summa illa Hierosalymæ Cœlestis beatitudine fruaris, quam in *Eddæ* suæ parte *Woluspa* dicta ante multa sæcula *Islandice*, i. e. *Gothice*, ex vetustis vestris monumentis metricè descripsit *Sæmundus FRODE*, i. e. *Sapiens*, dictus:

Sal fier hui standæ soli fegra	<i>Aulam illa videt Sole clariorem,</i>
Gulle thakran a Gimle havum.	<i>Auro tectam in sublimi Cælo:</i>
Thar skulu dygvar drotter byggia	<i>In qua proborum gens habitabunt,</i>
Og um alldur daga yndis niota.	<i>Et æterna voluptate fruuntur.</i>

Animum Tuum e Custodia, Vinculisque corporis fero & facile evolantem, ut ad Beatorum illam Sedem perducatur, ad supremum omnium Principem & Rectorem, qui preces suorum non aspernatur, preces quotidianas fundit *Regiæ Tuæ Celsitudini* summo obsequio & observantia deditus & devotus

GEORGIUS HICKESIUS.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

AD

Archidiacono
forde



bis, à meo
fecissem pro
qui mihi au
illi darem
cutus, ad
dicebat, cu
dasti, confi
positum no
nificencia fi
erant, prim
fatio mihi
eam Tuo m
me Tuorum
cognoscere
studiose pe
perspexi, li
conjectus
magis per
cenda sunt
Philo-Sax
pellare v
In scrib
rum, qui
quos non
longa fati
Anglo-Sax
dicunt.